

94 J. V. SNELLMAN – S. H. ANTELL 20.IX 1862
 ÅAB, Tjusterbysamlingen

Ärade Bror! Under middagen sökte jag Dig tvenne gånger, både för att i sista stund reparera min tidigare försumlighet – d. ä. visa ånger och god vilja – men särskildt för att på gamla studentvänners, Rein's, Lille's Cygnæi och egna vägnar vänskapligen bedja, att Du, om inte hindrar, ville hafva godheten med oss sammanvara vid en tarflig middag på Kaisaniemi i morgon, Söndag, kl. 3 – Arppe kommer dertill, om en öfverenskommen mineralogisk utfärd ej blir af. Eljest ingen annan ytterligare, än Lönnrot. Häraf ses, att intet annat är att bjuda på, än vänliga hjertan.

Med Högaktning och Vänskap
 Broder och tjenare
 Joh. Vilh. Snellman

d. 20 Sept.

20 95 J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 2.X 1862
 RA, ArmfELTSka samlingen

Högvälborne Herr Grefve!

I universitetets konsistorium har vid fråga om professor Akianders afskedsansökning den åsigt blifvit enhälligt yttrad, att en professor och en lektor fullkomligt medhinna att sköta undervisningen och examina i Ryska språket och litteraturen. En underdånig hemställan, huruvida icke den andra Ryska professionen kunde indragas, afgår derföre till universitetets Höga Cancellor.

Att åsigten är väl grundad, torde icke kunna betvivlas. Endast blifvande jurister och kameralister äro förpligtade, att aflägga examina i Ryskan. Sådane utexamineras hvarje termin endast ett tiotal. Det är egentligen blott dessa examina ordinarie professorn haft att sköta.

I studentexamina har Extra Ordinarie professorn examinerat. Men dessa kunde skötas af lektorn i Ryskan, som nu ingenting haft att göra.

Väl har det händt, att en eller ett par kandidater vid hvarje promotion valt Ryskan till examensämne, och dessa hafva då blifvit examinerade af ordinarie professorn. Men man anser det med rätta, vara hinderligt för sannt vetenskapliga studier, att sålunda i deras ställe får sättas kunskapen i ett språk, som endast för den praktiska nyttan i vårt land kan hafva betydelse. Också hafva dessa kandidater vanligen äfven i öfrigt varit skrala i sina kunskaper, och deras tillfälligtvis vunna kännedom af Ryska språket har för dem utgjort ett medel att slå sig genom examen.

Då för nära två år tillbaka konsistorii underdåniga hemställan om behovet af en ny profession i historien rönte afslag, väckte detta en obehaglig sensation. Man erkänner visst, att universitetet blifvit efter landets tillgångar rikligt doterad, och hvarje dess medlem är djupt tacksam för de nya lärareplatser och anslag, som genom Hans Majestät Kejsarens upplysta, kärlek till bildningen och Nådiga hägn för universitetet tillfallit detsamma. Men historien är en så omfattande vetenskap, att den icke kan af en professor på ett tillfredsställande sätt föredragas. Finlands historie är dessutom snart sagdt oskrifven; och